

Bilag til bet. o. lovf. ang. erhvervsøkonomiske foranstaltninger m. v.

Når henses til førkrigsforbruget og befolkningstilvæksten, må det anses for sandsynligt, at det samlede forbrug til hjemmemarkedet ved en eventuel ophævelse af rationeringen vil stige til ca. 200 000 tons årlig, heraf ca. 140 000 tons til husholdningsformål. Dette svarer til en stigning af husholdningsforbruget i forhold til det rationerede forbrug med ca. 50 000 tons.

Merudgiften for forbrugerne vil under denne forudsætning udgøre ca. 82 mill. kr., idet man må tage hensyn til merudgiften dels som følge af forbrugsforøgelsen på ca. 50 000 tons, dels som følge af at detailprisen forøges med 30 øre pr. kg på det samlede forbrug.

Forbruget til industrielle formål til hjemmemarkedet udgjorde i 1948—49 ca. 45 000 tons. Man regner her kun med en relativ beskeden forøgelse af forbruget til ialt ca. 50 000 tons. De resterende 10 000 tons af det samlede frie forbrug på ca. 200 000 tons dækker bl. a. svind og leverancer til Færøerne og Grønland.

Det industrielle forbrug til eksportformål, der ikke er indregnet i de ovenfor anførte forbrugstal, udgjorde i 1948—49 ca. 30 000 tons. Der er grund til at regne med nogen forøgelse af dette forbrug, navnlig med henblik på eksport af mælkekonserves. Forbruget kan for 1949—50 skønsmæssigt anslås til ca. 40 000 tons.

Industri sukker betales i øjeblikket med en pris på 83 øre pr. kg af fabrik, hvilket er 13 øre over produktionsprisen. Bortfalder den afgift, der således beregnes på industri sukker, sammen med tilskudsordningen vedrørende husholdningssukker, vil industriens sukkerpris falde til 70 øre pr. kg. Industriens udgift til sukker vil som følge heraf blive formindsket med 6—7 mill. kr., hvoraf dog en del vil falde på eksportvarer. Den besparelse for industrien, som vedrører salget på hjemmemarkedet, vil formentlig komme forbrugerne til gode i form af lavere priser på de fremstillede varer og må derfor fratrækkes merudgifterne for forbrugerne til husholdningssukker. Det drejer sig dog her ikke om noget større beløb, og merudgiften for forbrugerne kan herefter skønsmæssigt som helhed anslås til ca. 80 mill. kr.

Valutamæssige virkninger: Sukkerproduktionen 1949 kan nu anslås til ca. 280 000 tons. Produktionsskønnet er dog stadig forbundet med nogen usikkerhed.

På grundlag af denne produktion vil der kunne opstilles følgende dispositionsplaner under forudsætning af, dels at sukkerrationeringen ophæves, dels at man viderefører den for 1948—49 gældende rationering.

	Frit forbrug	1948—49-rationering
Husholdningsformål	140 000 tons	90 000 tons
Industriformål for hjemmemarkedet	50 000 —	45 000 —
Svind, Færøerne, Grønland	10 000 —	10 000 —
Industriformål for eksport	40 000 —	30 000 —
Ialt	240 000 tons	175 000 tons
Rest til disposition for eksport	40 000 —	60 000 —
Ialt	280 000 tons	235 000 tons

Til dækning af den traditionelle eksport for 1949—50 må der antages at ville medgå ca. 65 000 tons, der fordeler sig således:

Sverige	30 000 tons
Norge	30 000 —
Island	2 000 —
Andre lande	3 000 —
Ialt	65 000 tons.

Med det nu foreliggende produktionsskøn vil der imidlertid, såfremt rationeringen ophæves, kun være mulighed for at eksportere ca. 40 000 tons. Ved allerede indgåede aftaler har Danmark påtaget sig leveringsforpligtelser i 1949—50 til de skandinaviske lande for ialt 44 250 tons (Sverige: 15 000 tons, Norge: 27 500 tons, Island: 1 750 tons), og det har herved været en forudsætning, at der i kommende aftaler kunne gives tilsagn om yderligere leverancer. En ophævelse af rationeringen må man derfor befrygte vil være ensbetydende med, at der ikke engang bliver mulighed for at opfylde allerede påtagne leveringsforpligtelser, og det kan med sikkerhed siges, at den traditionelle eksport til de skan-